

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Dáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **Ing. J. B.**, zastoupeným Mgr. Hanou Zabadalovou, advokátkou, se sídlem AK Hodonín, Národní třída 301/26, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, za účasti osoby zúčastněné na řízení 1) **JUDr. J. M.** a osoby zúčastněné na řízení 2) **Ing. K. M.**, zastoupené JUDr. Igorem Velebou, advokátem, se sídlem AK Brno, Soběšická 151, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 4. 2011, č. j. JMK 26703/2011, sp. zn. S-JMK 26703/2011/OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se žalobou předanou k poštovní přepravě dne 23. 6. 2011 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „žalovaný“) ze dne 20. 4. 2011, č. j. JMK 26703/2011, sp. zn. S-JMK 26703/2011/OÚPSŘ, pro vady řízení, a

žalovaný byl zavázán k povinnosti zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hustopeče, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 10. 1. 2011, č. j. výst/9795/06/22.

II. Obsah žaloby

[2] Žalobu odůvodnil tím, že napadá výrok rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost a pro vady řízení.

[3] Žalobce namítl, že stavební úřad nevypořádal jeho námitku týkající se přesahu stavby vikýře, která je umístěna nad pozemkem žalobce. Dále nevypořádal jeho námitku týkající se přesahu přístavby rodinného domu na pozemek žalobce. Geometrický plán č. 577-52/2010 neodpovídá skutečnosti, když není zaměřen přesah vikýře, není označen uváděný odskok 50 cm a lom tak, jak ve skutečnosti stavba probíhá. Po vydání rozhodnutí žalovaného byl vypracován na základě objednávky žalobce geometrický plán pro vyznačení budovy v katastru, který vyhotovila M. L., Zeměměřičská kancelář, Hodonín, Dobrovolského 3, č. 590-136/2011, který jednoznačně prokazuje tvrzení žalobce, že stavba stavebníka přesahuje do stavby žalobce a na pozemek žalobce.

[4] Dále namítl, že průběh protipožární zdi v celé délce štitové zdi je v rozporu s technickými předpisy a nesplňuje nařízené opatření Hasičského záchranného sboru stanovené při fyzické prohlídce stavby panem K. Tato skutečnost je zřejmá z přípisu Ing. V T. ze dne 16. 6. 2011.

III. Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že se v žalobou napadeném rozhodnutí podrobně zabýval důvody, které vyústily ve vydání tohoto rozhodnutí, proto v podrobnostech na jeho odůvodnění odkázal. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[6] K tvrzení žalobce, že stavba stavebníka přesahuje do stavby žalobce a na pozemek žalobce zdůraznil, že v době původního řízení nebyl k dispozici jiný geometrický plán než geometrický plán č. 557-52/2011 ze dne 16. 7. 2010 předložený stavebníkem. Tento neprokázal zásah do pozemku p. č. 346/2 k. ú. Brumovice ve vlastnictví žalobce. Předložený geometrický plán č. 590-136/2011 ze dne 21. 6. 2011 žalobcem však není, s ohledem na odchylku v zobrazení v mapových podkladech v měřítku 1 : 2 880, novým podkladem. A to ani s ohledem na zakreslení „ozubu“ v půdorysu stavebníka, který však předmětem sporu není. Ve skutečnosti hranice mezi pozemky p. č. 346/2 a p. č. 319 k. ú. Brumovice rovná není, ale s ohledem na tehdejší odchylku pro zobrazování v mapovém podkladu v měřítku 1 : 2 880 nebyla tato nerovnost hranice zobrazitelná, neboť nebyl zobrazen ani cca 60 cm „ozub“ rodinného

domu. Žalovaný uvedl, že v polovině roku 2012 v Brumovicích prošel katastrální operát obnovou a v současné době je podle původního náčrtu již v mapovém měřítku 1 : 1 000 „ozub“ rodinného domu zobrazen. Ze spisové dokumentace a stavebníkem předložených důkazů nebylo stavebním úřadem ani žalovaným zjištěno, že by předmětná stavba na p. č. 319 k. ú. Brumovice zasahovala do sousedního pozemku p. č. 346/2 k. ú. Brumovice. Námitky tohoto charakteru žalobce v průběhu řízení sice podával, avšak žádným důkazem své tvrzení nepodpořil. Stavba je v rámci prostorového umístění dokončena, tj. obvodové konstrukce a střešní konstrukce jsou dokončeny. Na půdorys stavby však nedodělky nemají vliv.

[7] K námitce ohledně průběhu protipožární zdi uvedl, že předmětným rozhodnutím stavebního úřadu byla stavba dodatečně povolena a byly stanoveny podmínky pro její dokončení. Z uvedeného vyplývá, že stavba nebyla dokončena. Skutečnost, že stavba není dokončena podle dodatečného povolení, však není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí stavebního úřadu v odvolacím řízení. Následně to pak nebylo ani důvodem pro zahájení obnovy uvedeného řízení.

III. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[8] Z konkrétních okolností přezkoumávané věci je pro přehlednost vhodné zdůraznit následující skutečnosti.

[9] Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 10. 1. 2011, č. j. výst/9795/06/22, byla stavebníkovi JUDr. J. M. (dále jen „stavebník“) dodatečně povolena v řízení podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon - dále jen „stavební zákon“) stavba: „*přístavba, nadstavba a stavební úpravy rozestavěné stavby rodinného domu na poz. p. č. st. 319 k. ú. Brumovice*“ a pro dokončení stavby stanoveny konkrétní podmínky. V odůvodnění tohoto rozhodnutí stavební úřad výslovně uvedl, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, je v souladu se schváleným územním plánem obce Brumovice ze dne 18. 1. 1996 a obecnými technickými požadavky na výstavbu. Stavebník dodal podklady a doklady jako k žádosti o stavební povolení. Bylo doloženo i kladné vyjádření HZS JK Břeclav – technická pomoc při řešení předmětné stavby. Byl doložen geometrický plán č. 557-52/2010, ze kterého vyplývá, že stavba není umístěna na cizím pozemku, neboť tzv. „základní střední souřadnicová chyba“ je v toleranci.

[10] O odvolání žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu (viz bod [9]) rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 4. 2011, č. j. JMK 26703/2011, sp. zn. S-JMK 26703/2011/OÚPSŘ, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí zdůraznil, že ze spisové dokumentace a předložených důkazů stavebníkem nebylo zjištěno, že by předmětná stavba na p. č. 319 k. ú. Brumovice zasahovala do sousedního pozemku p. č. 346/2 k. ú. Brumovice. Námitky tohoto charakteru žalobce v průběhu řízení sice podával, avšak žádným důkazem své tvrzení nepodpořil. Dále k protipožární zdi uvedl, že HZS JmK vydal k protipožární zdi souhlasné stanovisko č. j. HSBM-4-38-3/4-PR-2007, přičemž

žalobce se zúčastnil několika místních šetření, při kterých žádné námitky k dodatečně povolované stavbě nevznsl.

[11] Jen pro úplnost skutečností plynoucích ze spisového materiálu soud uzavírá, že rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 27. 2. 2012, č. j. 41255/2011-83/2952, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2011, č. j. JMK 113092/2011, sp. zn. S-JMK 113092/2011/OÚPSŘ, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci stavby: „přístavba, nadstavba a stavební úpravy rozestavěné stavby rodinného domu na pozemku st. p. č. st. 319 k. ú. Brumovice“, a uvedené rozhodnutí žalovaného potvrzeno.

IV. Posouzení věci krajským soudem

[12] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

[13] Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), sám přitom neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při nařízeném jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

[14] Soud v první řadě považuje za podstatné akcentovat, že žalobou napadené rozhodnutí podrobil přezkumu v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s., tj. vycházel ze skutkového a právního stavu existujícího v době rozhodování žalovaného. K takto zdůrazněnému hledisku soudního přezkumu ve správním soudnictví soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2008 - 76, č. j. 1 Afs 89/2008 – 76, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož: „... při přezkoumání rozhodnutí vychází soudy ve správním soudnictví ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§75 odst. 1 s. ř. s.). Principem soudního přezkoumání rozhodnutí správních orgánů je kasační kontrola správního rozhodnutí soudem, a proto je rozhodující objektivně existující skutkový stav v době vydání napadeného rozhodnutí. Soud zkoumá, zda zjištěný skutkový stav, který tu byl v době vydání správního rozhodnutí, skýtá oporu výroku z hlediska požadavků zákona. Jeho úkolem je k žalobním námitkám zkoumat zákonnost postupu správních orgánů a to ke skutkovému i právnímu stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.“

[15] Stavební zákon (zákon č. 50/1976 Sb.) připouštěl dodatečné povolení stavby jen při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) tohoto zákona s tím, že důkazní břemeno nesl v plném rozsahu stavebník, tj. v přezkoumávaném případě osoba zúčastněná na řízení 1).

[16] Podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) věta druhá stavebního zákona, odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

[17] Úvodní žalobní námitku, v níž žalobce namítá, že stavební úřad nevypořádal jeho námitku týkající se přesahu stavby vikýře, která je umístěna nad pozemkem žalobce a nevypořádal jeho námitku týkající se přesahu přístavby rodinného domu na pozemek žalobce, neshledal soud po provedeném přezkumu důvodnou.

[18] K tvrzenému přesahu stavby vikýře a přesahu přístavby rodinného domu na pozemek žalobce soud zdůrazňuje, že namítané zásahy jsou hluboce pod rozlišovací schopností údajů katastru o geometrickém a polohovém určení. Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným, zejména z geometrického plánu č. 557-52/2010 pro změnu vnějšího obvodu budovy ze dne 16. 7. 2010, vyhotoveném firmou GEO PROFI spol. s r. o. (předloženého v řízení o dodatečném povolení stavby stavebníkem) vyplývá, že stavba (ani přesah vikýře) není umístěna na cizím pozemku, tj. na pozemku p. č. st. 346/2 k. ú. Brumovice ve vlastnictví žalobce. Uvedený geometrický plán vyhovoval přípustné odchylce, což představuje kód kvality $8 > 0,50$ m (viz bod 13.9. Kódy kvality podrobných bodů přílohy vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (katastrální vyhláška) - dále jen „katastrální vyhláška“) v původním mapovém podkladu v měřítku 1 : 2 800.

[19] Žalobcem předložený geometrický plán č. 590-136/2011 pro vyznačení budovy v katastru ze dne 21. 6. 2011, vyhotovený firmou L. M., zeměměřičská kancelář, nebyl ani vypracován a ani správním orgánům žalobcem předložen v průběhu přezkoumávaného správního řízení o dodatečném povolení předmětné stavby, tudíž k němu nebylo možno přihlédnout. Navíc v něm zobrazené hodnoty 0, 25 m, 0, 55 m a 0, 60 m naplňují zákonné limity stanovené katastrální vyhláškou (viz bod [18]) s ohledem na povolenou odchylku v mapě v měřítku 1 : 2 280.

[20] K úvodnímu žalobnímu bodu soud uzavírá, že stavební úřad i žalovaný se námitkou přesahu stavby vikýře, stejně jako námitkou přesahu přístavby rodinného domu, na pozemek žalobce v průběhu správního řízení zabývali, své skutkové závěry a právní posouzení uvedli a vysvětlili v odůvodnění svých rozhodnutí. Soud se s nimi plně ztotožnil.

[21] Rovněž druhou námitku žalobce, že průběh protipožární zdi v celé délce štítové zdi je v rozporu s technickými předpisy a nesplňuje nařízené opatření Hasičského záchranného sboru stanovené při fyzické prohlídce stavby panem Kouřilem, neshledal soud důvodnou. Především je třeba zdůraznit, že rozhodnutím stavebního úřadu byla předmětná stavba stavebníkovi dodatečně povolena a stanoveny podmínky 1. až 4. pro její dokončení podle předložené dokumentace. Z obsahu správního spisu k uvedené námitce vyplývá, že stavební úřad v řízení o dodatečném povolení stavby fundovaně vyhodnotil předložené podklady, zejména dodatek technické zprávy požárně bezpečnostního řešení z ledna 2007. Při svém rozhodování zohlednil i obsah stanoviska Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, územního odboru Břeclav, ze dne 6. 2. 2007, ev. č.: HSBM-4-38-3/4-PR-2007, který v rámci technické pomoci posoudil v rozsahu požárně bezpečnostního řešení projektovou dokumentaci předloženou dne 1. 2. 2007 a s touto vyslovil souhlas. V rámci fyzické prohlídky stavby dne 25. 9. 2009 zástupce Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, územního odboru Břeclav, žádné závazné opatření neuplatnil, což vyplývá z obsahu zápisu stavebního úřadu ze dne 25. 9. 2009, č. j. výst/9795/06/22; pouze vyslovil souhlas s vyslovenými závěry kontrolní prohlídky.

[22] K žalobcem předloženému odbornému posouzení Ing. V. T. ze dne 16. 6. 2011, které se týká se posouzení provedení požární stěny mezi budovami skupiny OB1, soud totožně s úvodní žalobní námitkou setrvává na závěru, že toto posouzení nebylo ani vypracováno a ani správním orgánům žalobcem předloženo v průběhu přezkoumávaného správního řízení o dodatečném povolení předmětné stavby, tudíž k němu nebylo možno přihlédnout. Navíc z jeho závěru je zřejmé, že otázky, jimiž se zabývá, budou pravděpodobně relevantní až v navazujícím stádiu správního řízení, jehož předmětem bude požadavek stavebníka týkající se z logiky věci navazujícího záměru užívání dokončené stavby. Smyslem řízení o užívání staveb je ověření, zda stavba byla provedena v souladu s podmínkami vztahujícími se na dané území a konkrétní stavbu, jak byly příslušnými správními orgány vymezeny v předchozích stavebněprávních řízeních a v rozhodnutích v nich vydaných.

[23] S přihlédnutím k výše uvedené argumentaci soud posoudil návrh žalobce na ustanovení soudního znalce za účelem prokázání tvrzení žalobce, že stavba stavebníka zasahuje do pozemku žalobce a nad jeho stavbu, jako nadbytečný a z tohoto důvodu jej zamítl. Jen pro úplnost argumentace soud uzavírá, že u jednání soudu k důkazu provedený zápis ze dne 29. 2. 1969 sepsaný na MNV v Brumovicích za přítomnosti žalobce a otce osob zúčastněných na řízení 1) a 2) pana Karla Macháčka dokresluje dlouhodobě neuspokojivé sousedské vztahy.

V. Shrnutí a náklady řízení

[24] Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, soud nezjistil, že by došlo ze strany správních orgánů k chybné aplikaci hmotného práva či k chybné aplikaci procesního práva. Naopak s žalobcem uplatněnou argumentací se soud z důvodů uvedených shora neztotožnil. Rozhodnutí

žalovaného proto nelze označit za nezákonné, jimiž by žalobce byl zkrácen na svých právech.

[25] K namítané nezákonnosti napadených rozhodnutí soud závěrem připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Afs 9/2005 – 74, dostupný na www.nssoud.cz, který vymezil institut nezákonnosti takto: „*Nezákonným je rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem, a přitom ještě nejde o tak intenzivní rozpor, aby bylo možno usuzovat, že rozhodnutí neexistuje, tj. že je nicotné. Nezákonnost může být vyvolána buď chybnou aplikací hmotného práva (pak půjde o nezákonnost v tom smyslu, jak o ní hovoří § 76 odst. 1 soudního řádu správního), nebo práva procesního. Procedurální pochybení mohou mít charakter nepřezkoumatelnosti rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního nebo vad řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. b) a c) soudního řádu správního); tyto vady řízení jsou však v rámci soudního řízení relevantní pouze potud, pokud jde o tzv. vady podstatné, tj. pokud porušení procesního práva mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.*“ Soud uzavírá, že rozhodnutí žalovaného nenaplnuje definiční znaky nezákonného rozhodnutí.

[26] Za tohoto stavu věci soudu nezbylo, než žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítnout.

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá, úspěšnému žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[28] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení 1) a 2) je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 věta první s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že soud osobám zúčastněným na řízení 1) a 2) neuložil žádnou povinnost, která by byla spojena s finančními náklady, proto bylo rozhodnuto tak, že osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské

právnícké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 21. listopadu 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu